

NAGYCSÜTÖRTÖK

1-4 oldal

Olv.: Kiv 12,1-8.11-14 – 1Kor 11,23-26 – Jn 13,1-15

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! Jézus Krisztus értünk lett emberré, Jézus Krisztus a mi emberi életünket élte és a mi emberi életünkért halt meg. Nekünk ez az idei Húsvét és különösen ez a szent három nap, Nagycsütörtök, Nagypéntek, Nagyszombat segít ebben a sorsdöntő helyzetben, amiben vagyunk, van egész Európa, a politikai Európa is, a keresztény Európáról nem is beszélve, de bizonyos értelemben az egész Európa minden nemzete, sőt a világ minden nemzete döntés előtt áll. Húsvét az Isten válasza.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy az ember az egyetlen lény, aki úton van önmaga felé. Az életünk a születésünkkel nem kész, a világra születünk, de bizony hosszú utat kell megtennünk addig, ez minimum húsz esztendő, életünk első szakasza, amikor az embernek meg kell egy pillanatra állnia. Hiszen a mi utunk, ami önmagunk útja és emberi énkünk kibontakozásának az útja, ez az út a cél felől meghatározott. Mi a célja az ember életének? Az ember Isten képe és hasonlatosságára teremtett lény, a célja az embernek, nem csupán a keresztény embernek, hanem minden embernek, hiszen az istenképiségünk meghatározza a mi emberi életünket, tehát akkor, amikor az életeményünket akarjuk megfogalmazni, amikor az életmódunkat igyekszünk meghatározni a cél felől, akkor ez azt jelenti, hogy az ember az istenképiséget alakítja ki önmagában.

Ki az Isten, akinek a képe teremtettünk? A szeretet Istene, a szeretet pedig a másikért van, Isten értünk van. És akkor, amikor az Isten felől, a szeretet Istene felől határozzuk meg az életünket, életünk értelmét és célját, akkor emberi kapcsolataink is eldőlnék, de a világ sorsa is eldőlné. Hiszen az emberi társadalom kapcsolatok világa. Ha mi az Isten felől programozzuk az életünket, vagyis a szeretet a meghatározó, és ezért a szeretetért életünk minden helyzetében kiállunk és minden helyzetünkben meghatározóként fogadjuk el, akkor a szeretetben születő új világnak vagyunk az építői, akár így is mondhatom, a húsvéti világnak vagyunk a formálói, kibontakoztatói. Ezen a szent három napon különösképpen is gondoljunk erre. Jóisten segítsen bennünket abban, hogy mindig hűségesek legyünk életünk céljához.

Ebben az idei esztendőben a Húsvét üzenetét ezzel a két szóval fogalmaztam meg: szenvedésben Megváltás. A szenvedés a szeretetünket igazolja, szeretetkapcsolatban csak azzal az emberrel vagyunk, akiért áldozatokra is kész az ember. Az áldozatkészségünk igazolja az egymással való szeretetkapcsolatunkat. Ma, Nagycsütörtökön éppen ezzel a titokkal találkozunk az Eucharishtiában, az utolsó vacsora misztériumában. Az Eucharisztia közösség, Hálaadás maga a szónak a magyar fordítása, átvitt értelemben az Eucharisztia közösség, Jézus és a benne hívő ember közössége. A világ erre a találkozásra épül, Isten világa ebből a találkozásból bontakozik ki, adja nekünk az Isten a kegyelem erejét, hogy bármilyen körülmény van az életünkben, ne tudja megmásítani ezt a szent elhatározásunkat, ezt a célra törő emberi életünket.

Testvérek, megváltott világ lehetőségeiben kell gondolkodnunk. Legyen dicsőség annak az Istennek, Aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda értünk, Aki a mi életünket

élte, Aki a mi halálunkat halta, mindvégig kitartott mellettünk, és ezáltal az új élet, a megváltott élet szerzője. Őt dicsőítjük most, amikor ezt az isteni igazságot ajkunkra vesszük.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Ma délelőtt a Szent István Bazilikában a városnak és az egyházmegyének a papjai gyűltek össze, az a tömeg, sokaság valóban egy titokra fordította a figyelmünket. Két titkot bízott az Isten a papok kezére: a Szentlelket és az Eucharisziát. A Szentlelket, hiszen a Szentlélek az az erő, az a kegyelmi erő, ami átalakítja a kenyeret Krisztus testévé és a bort Krisztus vérévé. Talán a legnagyobb titok, amivel egy hívő ember szembesül, és nincs más magyarázat, csak Jézus szava – nem elég? –, cselekedjétek az én emlékezetemre. Az a Lélek működik ebben a misztériumban, amely Lélek ereje jelent meg Szűz Mária fogantatásában, fogadásában. Akkor, amikor az eljegyzett társa a választ kereste erre a titokra, akkor a mi emberi egyszerű szavainkkal azt mondta neki az Isten: nem elég neked az én kegyelmem? Persze nem így, hanem: vedd magadhoz Máriát, mert az élet, ami benne fogant Istentől van.

A papok ezt titkot kapták a kezükbe a pappá szenteléskor, hogy kezükbe vegyék a kenyeret és a Lélek erejében Krisztus teste legyen, kezükbe vegyék a kelyhet a borral, hogy a borból Krisztus vére legyen. Nagyon érdekes, hiszen ennek a titoknak az értelmét a hívő ember mindig is kereste, valójában nem jutott ötről hatra sohasem. Viszont nagyon érdekes, hogy pontosan az újkorban a perszonalista filozófia a kommunikáció és a kommunió eszményével fordult e felé a titok felé. A csoda szinte magától értetődő számunkra, ha komolyan vesszük a kommunikációt és a kommunikációnak a művét, hiszen a kommunikáció azt jelenti, hogy megnyílunk egymás felé, egymás számára, odaajándékozunk magunkat egymásnak és ebben az ajándékozásban egymásra találunk és létrejön a közösség.

És pontosan a perszonalista filozófiának ezt az üzenetét alkalmazták a teológusok az Eucharisztia értelmezésére. Ahogy mondtam a bevezetőben is, az Eucharisztia az hálaadás egyik értelemben, de az igazi jelentése a közösség. Az a közösség, ami a szentáldozásban létrejön, az értünk emberi testet vállalt Jézus Krisztus és közöttünk, vagyis a kenyér és a bor színe alatt köztünk az idők végezetéig maradó Jézus Krisztus és a hívő ember találkozásáról van szó ebben a misztériumban.

Testvérek! El kell gondolkodnunk azon, hogy végeredményben az ember nem magányos lény, az ember a másik emberrel kell, hogy közösségre jusson, ha emberi életet akar élni. És éppen ma, a napjainkban szembesülünk azzal, hogy mennyire az egymással való kapcsolaton, az egymással való közösségen múlik az életünk.

Ezen a mai ünnepen az utolsó vacsora ünnepén pontosan erre figyelmeztet bennünket a köztünk maradó Jézus Krisztus, hogy a mi emberi életünk, legyen házasságról szó, legyen bármifajta emberi barátságról szó, vagy akármilyen emberi kapcsolatrendszerrel, amely kapcsolat kifejezi közös törekvéseinket, akkor föl kell ismernünk azt, hogy az emberiség jövője ezen múlik. Ez a találkozás, találkozás Krisztussal ezt a kapcsolatunkat az életünk célja felől értelmezve, ez a húsvéti világ, a Krisztussal való találkozás a húsvéti világ ígérete. Hiszen csak ebben a találkozásban ismerjük meg, mit jelent a másik embert szeretni, mit jelent az, hogy érte élni, mit jelent az, hogy minden áldozatot akár az életünket is kockáztatva összetartozni Vele. Minden ezen áll vagy bukik.

Ezen a mai ünnepen éppen azt kellene kérnünk, azt a kegyelmet kellene kérnünk az Istentől, hogy vegyük halálosan komolyan azt, hogy a mi emberi életünk közösségi élet, mi közösségi

lények vagyunk és felelősek vagyunk a közösségért, igenis felelősek vagyunk a világ emberi életéért. Ezen a mai ünnepen ezzel az igazsággal szembesül az ember.

Hallottuk, ennek az igazságnak a másik kifejezését a szolgálat szó adja vissza. Jézus az utolsó vacsorán együtt van az övével, és magától értetődő minden jelenlévő számára, hogy ki az Úr annál az asztalnál. És akkor az Úr, a Mester fordul mindegyik emberhez, aki annak az asztaltársaságnak a tagja és azzal az ígérettel fordul oda, hogy a szolgálatban, az ő életük szolgálatában teljesedik ki az a közösség, teljesedik ki az új világ, ami húsvéti világ, ami megváltott világ, ami összetartozásunk ajándéka.

Kedves testvérek! Ezen a mai estén, amikor Jézus utolsó vacsorájára gondolunk, akkor bizony ne feledkezzünk meg arról, hogy ennek az asztalnak a gazdája, az ura az Isten. Az Isten hív bennünket ehhez az asztalhoz, és ennél az asztalnál mindenkinek helye van, nem mi állapítjuk meg, hogy ki méltó erre. Bizony a világunk mindennapjait kell, hogy átjárja ez a krisztusi üzenet: az Úr, a Mester az embert szolgálja. Bizony akkor önmaga életének az ura mindegyikünk, amikor a Mester tanítványaiként egy másik életét szolgáljuk, amit Jézus így fejezett ki: nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki a másik ember életét szolgálja, minden áldozat, minden lemondás eredményével.

Kedves jó testvérek, ebben a szellemben vegyünk rész ezen a nagycsütörtöki szentmisén és készítsük a lelkünket a holnapi napra, Nagypéntek üzenetének a befogadására. Mert áll a keresztt, Krisztus győzelmi jele. És aztán reményeink szerint Nagyszombaton az új élet elragad bennünket, és eldöntött keresztény életünk céljához az utolsó leheletünkig ragaszkodva megújulnak emberi kapcsolataink, megújulhat nemzetünk élete és megszülethet a megváltott világ, amely világért Jézus az életét adta. Nekünk is életünket kell adnunk egymásért, és ezt az elhatározást semminemű érdek el nem sodorhatja.

Ma mindenesetre örüljünk annak, hogy vendégei vagyunk Krisztus asztalának, örüljünk annak, hogy ennél az asztalnál mindenkinek helye van. Micsoda üzenet ez a megosztó és megosztott világban! Hát ezzel a nagy igazsággal induljunk el ezen az idei Húsvéton a szent három nap, Nagycsütörtök, Nagypéntek és Nagyszombat üzenetével.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az áldással befejeződik a szentmise. Egy kicsit ez a liturgia ide-oda alkalmazott, mert még utánunk lesz egy nagycsütörtöki szentmise, aztán majd az oltárfosztást annak a szentmisének a papja, illetve közössége fogja elvégezni. Mindenesetre mi ezzel a mai szent estével bizalommal nézünk előre, hiszen a világot az Isten szereti, mindvégig szereti, és Jézus Krisztus az életáldozatával pecsételte meg ennek a világnak és emberének a szeretetét.

Holnap 5 órakor kezdődik a magyar nevén csonka mise. A holnapi napnak a központi üzenete az a másik titok, amivel meg kell barátkoznunk: a földi életünkből a szenvedés nem hiányozhat. Viszont a szenvedés az ember próbája, ha szenvedésben is ki tud tartani az ember az életeszménye mellett, akár így is mondhatnám, életének a keresztény céljához ragaszkodva, akkor megváltozik nemcsak az ember maga, nemcsak az emberi kapcsolataink, hanem az egész világ is. Testvérek, a huszonnegyedik órában vagyunk! Minden azon dől el, hogy mi tudunk-e ragaszkodni a Krisztus mellett, Isten mellett meghozott döntésünkhöz.

És aztán majd holnapután, szombaton, amikor ugyancsak 5 órakor kezdődik a feltámadási szentmise, akkor talán reménykedhetünk abban, hogy más emberként folytatjuk az utunkat.

Bár a fogadkozások azok hozzátartoznak az életünkhöz, de a gyengeség is, és éppen ezért nagyon fontos, hogy hűségesek maradjunk a hitünkhöz, hűségesek maradjunk az Egyház közösségéhez, hűségesek maradjunk egymáshoz.

Nagy szeretettel várom a testvéreket a holnapi kereszthódolatra, mert ha az ember le tud borulni Krisztus áldozata előtt, akkor van remény arra, hogy fel is fog egyenesedni és új emberként megy tovább az úton. Kívánok mindenkinek szép estét, és holnap újra találkozunk!

+ *Á L D Á S* +